

בן-גוריון אשם

הרב הצבאי הראשי, אלוף-משנה שלמה גורן, היה נתון השבוע במבוכה רבה. היה זה אחרי שהרבנות הצבאית החלה להדפיס סידורים מיוחדים לחילי צה"ל. והנה, אחרי שהודפסו כבר כמה אלפי טפסים, התברר שמישהו חמד לו לצוק, והטריף את כל הסידורים. מעל לברכת הלולב, הנאמרת בחג הסוכות, בשורה בה נכתב: "ברכה לנטילת לולב", החליף מישהו את המילה לולב, שם במקומה שם של כמל מיני אחר. הרב הח' ליש לפסול את הסידורים שהודפסו, והורה להדפיס את הסידור מחדש... האיש שהפיל את עיריית באר-שבע והפך למושג בחיים הפוליטיים בארץ, **אברהם פריי** שר, יצא מהפרשה קרח מכאן ומכאן. לא זו בלבד שלא היה מועמד באיוושהי רשמי מה מפלגתית לבחירות לעיריית באר-שבע, שתכוננה בעוד חצי שנה, אלא שגם איבד את משרתו במועצה הדתית המקומית, אשר החליטה ש"התנהגותו אינה הולמת נציג ציבורי".

... עורך-הדין **דניאל זקס**, שגיש השבוע תביעה בשם זוג אורחים שלא הורשו להיכנס לקולנוע בן-יהודה. למרות שהיו בידם כרטיסים, ציין בכתב התביעה כי לקוחותיו הופלו לרעה, לעומת אורח אחר — **דויד בן-גוריון**, לו נמסרו מקר מותרים. סיפר זקס: "בהתחלה לא האמנתי שהיה זה ראש-הממשלה שקיבל את מקר מותרים. תמיד כשקורה משהו רע, אומרים: בן-גוריון אשם!" הפעם התברר, ש"בכל-זאת היה יסוד לטענה... ח"כ **יוסף סרלין** הליבראלי וח"כ חרות **חיים לני** דאו יצאו השבוע יחד משיבה של ועדת הכספים של הכנסת. בקריה בתל-אביב. מכר הציע להסיעם במכוניתו. "אני דווקא רוצה ללכת ברגל", השיב לנדאו דק-הגירה, "זה טוב בשביל הקו". עקצו סרלין בחיור: "הי קו הפיזי שלך דווקא בסדר. הלאהי שהקו הפוליטי שלך היה כל כך טוב"... ראש עיריית תל-אביב, **מרדכי נמיר**, מצא את עצמו השבוע במצב לא נעים. הוא כעס על כתב ידיעות אחרונות **אריה אבנרי**, על כי גילה כמה פרטים מן הניעשה במנגנון העירייה, כינה אותו, בנוכחות חברי מיעצת העירייה, "עתונאי מיטה". הכתב הגיש תלוי זה לאגודת העתונאים, וראש העיר נאלץ להתנצל רשמית... ח"כ חרות, **ד"ר יוחנן באדר**, נשאל השבוע מדוע לא התלבש על פרשת שפיגל באותה חריצית בה טיפל בפרשת לבון ובפרשת סובלן. הוא השיב: "כשאדם רוצה להדליק מדורה, עליו לנהוג בזהירות רבה עם הלהבה הקטנה. רק כשהאש אוחות היטב בעצים והלהבה עולה, יש לנשוף עליה כדי להגביר את האש". בינתיים, לדבריו, קטנה האש של פרשת שפיגל. טיפול נמרץ מדי מצידו יכבה אותה כליל.

משטרה צבאית חיון

יום הולדתו ה-85 של הפילוסוף הישראלי, **פרופסור מרטין בובר**, יצויין בצורה מיוחדת: הסטודנטים באוניברסיטה העברית בירושלים עומדים לערוך ביום זה תהלוכת לפידים ססגונית ליד ביתו בירושלים... גם הפרקליט **שמואל תמיר** חוגג השבוע מאורע משפחתי בודד בראש. תגינת בריה מצאה של בנו דוב, תוחג ביום אחד גם בירושלים וגם בתל-אביב... עוד יותר מפוארת תהיה כנראה תחונתו של קצין-החניון של גייסות-השירות, **רבי-סרן שאול ביבר**. מלבד הטקס הצבאי שיערך בנוכחות מאת אורחים, אותם תכנן ליעדם המשטרה-הצבאית, תיעך רך לכבוד המאורע גם חגיגה בוגמת ב"מרתפי החמאס. לחגיגה זו נשלחו הזמנות הומריסטיות מיוחדות (ראה תמונה)... מנהל משרד הדתות, **שמואל זנוויל כהן נא**, ייאלץ להתמודד עם מתחרים בהמצאת קסמים דתיים. לאחרונה מופצת בציבור ה"הזמנה הבאה: "הרינו מתכבדים להזמין לפסטיבל הרפאים הישראלי, שיתקיים ב"באב חצות הליל בבית-העלמין של הר" הוותיק, בהשתתפות נפטרים גדולים שנאספו אל עמם. על החתום: החברה המקודשת ל"הזמנות בסיטונות זל".

מסרגה נופלת תשורר

לרגל הצגת המאה של התוכנית הוא נהיה בביצוע של **שושיק שני** ובעלה **אריק דביא**, קיבלה שושיק זר ענקי, שהיה מורכב ממאה שושנים אדומות. שושיק תמנה מדוע אין בעלה חוקר לדעת מי הוא אותו מעריץ אלמוני ששיגר לה את הזר.

מיומן בפעודה

לפי חוק המשיכה

פועלת לגבי זוגות בחשיכה, מחיצת נימוס נופלת לפי חוק המשיכה. חרוזיו של יוסי הכינוי "יוסי הפייטן". שהדביקו לו את הכינוי "יוסי הפייטן". אך מי שסבור כי חיון באצבע וילעגו לו. קלים, אינו אלא טועה. העובדה שהוא נאה בכל יום בחברת נערה אחרת ושד תערוכה המתמדת של כיבושיו מוצגת לראאה בפומבי, הביאה על יוסי את שנאת הכלל. במיוחד זכה לשנאה מצד בני עדתו, עד כי אין הוא יכול לצאת בחברת נערה, בלי שירור עליו באצבע וילעגו לו. זהו מצב חמור מאוד לגבי מאהב מקצועי, ויכול אפילו להפריע לו בהמשך עיסוקיו. יוסי החליט להשיב מלחמה למחרפיו. הוא נלחם עתה ברופאים בנישקו המיופתי — בתורוים. חיבר עבורם את הסיסמא: "רכילות היא פרי של סקר, ממותק במיץ של שקר".

הווי

- **על המשמור:** באילת, אחרי ש- מורה הוכה על-ידי אבי אחד התלמידים, הציע מנהל מחלקת-החניון במקום שמש- מרות שוטרים ישמרו על בית-הספר בפני התנפלויות של הורים.
- **פירצה קוראת לגנב:** בתל-אביב, חדרו גנבים לחנות אינוניר על-ידי פריצת הקיר האחורי, גנבו סחורות בשתי אלפי לירות, חזרו וגנבו כעבור שבוע, דרך אותה פירצה עצמה.
- **רפוי בעיסוק:** בתל-אביב, תבע בעל את אשתו לדין רבני, על שהיא מע- סיקה אותו, מאז יצא לפנסיה, בשטיפת רצפות ובגיהוץ, בטענה שהבטלה מוסכות לבריאותו.
- **שוזיית הקוסמים:** בתל-אביב, כתב משתלם אפריקאי, במכתב ששלח למע- רכת הלאגוס טיימס הניגרי, ש"הישראלים אינם מכשפים וקוסמים, אלא בני-אדם כ" מוני, אם כי הם לבני-עור".
- **נבל הוא ונבל שמו:** בתל-אביב, הורשע אדם בשם מנובלה על כי ניסה ל- הכריח את אשתו לעסוק בנגנות.

עמיקם גורביץ

בשם אלהים

זאב יוסיפון ואי-ציה ממבוש

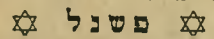
בשם הכלה

מזמינים את כב' לחתונת יקיריהם

זאב יוסיפון ואי-ציה ממבוש (זה השער לה' צדיקים ובוואו בו)

אשר תערך ב-חמאס' ביום א' ה' 10 בפברואר 1963 ב-9.30 בערב, מתנות לחתן ולכלה יתקבלו ברצון. כל יתחמק איש.

בשם הרעד הצבורי לכשוואי ביבר

הזמנה לנשואי שאול ביבר

הכיוון בניו המשטרה

אתה שעה התמרמר אריק מדוע אין אשתו מודה לו על הזר ששלח לה. ריק כצבור זמן מה התבררה התעלומה. אריק שכת, מרוב התרגשות, לציין את שם השולח על-גבי הזר... כתב הגירוזים פוסט, **מארא סגל**, ראיין את הבמאי הצרפתי **פרנסוא טריפו**, אשר שהה בישראל לרגל שבוע הסרט הצרפתי. בין השאר שאל סגל את טריפו אם הוא סבור שמותר לבמאי לנהל יחסים-אהבים עם השחקנית הראשית בסרטו, ואם אין הדבר פוגע באיכות הסרט. טריפו השיב שלדעתו אין כל רע בכך שבמאי יהיה מאוהב, ויקיים יחסים עם שחקנית המופיעה בסרטו. סגל מיהר לצטט אותו, אולם נוכח להפתעתו שהחוקר מחק פיסקה זו, כאשר התעניין מדוע נמחקת הפיסקה,

אתה שעה התמרמר אריק מדוע אין אשתו מודה לו על הזר ששלח לה. ריק כצבור זמן מה התבררה התעלומה. אריק שכת, מרוב התרגשות, לציין את שם השולח על-גבי הזר... כתב הגירוזים פוסט, **מארא סגל**, ראיין את הבמאי הצרפתי **פרנסוא טריפו**, אשר שהה בישראל לרגל שבוע הסרט הצרפתי. בין השאר שאל סגל את טריפו אם הוא סבור שמותר לבמאי לנהל יחסים-אהבים עם השחקנית הראשית בסרטו, ואם אין הדבר פוגע באיכות הסרט. טריפו השיב שלדעתו אין כל רע בכך שבמאי יהיה מאוהב, ויקיים יחסים עם שחקנית המופיעה בסרטו. סגל מיהר לצטט אותו, אולם נוכח להפתעתו שהחוקר מחק פיסקה זו, כאשר התעניין מדוע נמחקת הפיסקה,

פסוקי השבוע

שריהפנים משה חיים שפיי רא, בישיבת הנהלת המפלגה הדתית-לאר-

כרים ארדוט (עם אסף דיין)

פרידה עצובה

- מית: "לאחרונה השתלטו חוגים כנעניים על דעת הקהל במדינה והם מפיצים גל שיטתה נגד היהדות הדתית".
- **דויה-שבועון**, "אתגר", בכותרת: "שעת-האפס בעולם, שעה של אפסים ב"ישראל".
- **הפזמונאי דידי מנוסי**, בתוכנית תן כותרת בקול-ישראל, בתשובה לשאלה "כיצד היית מגדיר שותף?": "צריך לחפש במילון של גור!".
- **עסקן מפ"ם יגאל לביב**, באר-תו עניין: "יצחק מי שצחק רפאל".
- **איש משרד-הבריאות**, בעקבות פרשת שפיגל: "עכשיו יבנו את בתי-החרו- לים בלי מראות!".
- **העתונאית סידני קשת**, על מסעותיה של שרת-החוק: "עוד מעט אפשר יהיה לתת כותרת ראשית: שרת-החוק תבי- קר בקרוב בישראל".
- **העתונאי דויד זכאי** במדור קצ-רות בדבר, על ההדלפות במוסדות מפא"י: "מה היתה לנו? לאן הגענו ולאן גניע עוד? איך נעשה מלוכה ואיך נעמוד בהנהגת ה- עם ומדינתנו? עד מכות האמת הייתי מביא את משתתפי הישיבה, ואשר יילכד — ואפי- לו הוא שר וגדול — לדחותו ולנדונו!".